

2011. április 5., kedd

I

(Állásfoglalások, ajánlások és vélemények)

ÁLLÁSFOGLALÁSOK

EURÓPAI PARLAMENT

Az instabilitásból adódó migrációs hullámok: az EU külpolitikájának hatálya és szerepe

P7_TA(2011)0121

Az Európai Parlament 2011. április 5-i állásfoglalása az instabilitásból adódó migrációs hullámokról: az EU külpolitikájának hatálya és szerepe (2010/2269(INI))

(2012/C 296 E/01)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Szomszédosági és Partnerségi Támogatási Eszköz létrehozására vonatkozó általános rendelkezések meghatározásáról szóló, 2006. október 24-i 1638/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽¹⁾,
- tekintettel a Stabilitási Eszköz létrehozásáról szóló, 2006. november 15-i 1717/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽²⁾,
- tekintettel a demokrácia és az emberi jogok világszintű előmozdítása finanszírozási eszközének létrehozásáról szóló, 2006. december 20-i 1889/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽³⁾,
- tekintettel a fejlesztési együttműködés finanszírozási eszközének létrehozásáról szóló, 2006. december 18-i 1905/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽⁴⁾,
- tekintettel a humanitárius segítségnyújtásról szóló, 1996. június 20-i 1257/96/EK tanácsi rendeletre ⁽⁵⁾,
- tekintettel az egyrészt az afrikai, karibi és csendes-óceáni államok, másrészt az Európai Közösség és tagállamai között létrejött, 2000. június 23-án Cotonouban aláírt partnerségi megállapodásra ⁽⁶⁾,
- tekintettel az Európai Külügyi Szolgálat (EKSZ) szervezetének és működésének meghatározásáról szóló, 2010. július 26-i 2010/427/EU tanácsi határozatra ⁽⁷⁾,
- tekintettel a migráns munkavállalók és családtagjaik jogainak védelméről szóló, 1990. december 18-i ENSZ-egyezményre,
- tekintettel a menekültek jogállására vonatkozó 1951. július 28-i Genfi Egyezményre és az 1967. január 31-i jegyzőkönyvre,

⁽¹⁾ HL L 310., 2006.11.09., 1. o.

⁽²⁾ HL L 327., 2006.11.24., 1. o.

⁽³⁾ HL L 386., 2006.12.29., 1. o.

⁽⁴⁾ HL L 378., 2006.12.27., 41. o.

⁽⁵⁾ HL L 163., 1996.7.2., 1. o.

⁽⁶⁾ HL L 317., 2000.12.15., 3. o.

⁽⁷⁾ HL L 201., 2010.8.3., 30. o.

2011. április 5., kedd

- tekintettel az Európai Tanács által 2005. december 13-án elfogadott, a migrációval kapcsolatos átfogó megközelítésre, amely definiálja a migrációs politika külső aspektusát és annak három fő célját, nevezetesen a jogszerű migráció elősegítését, a szabálytalan migráció elleni küzdelmet és a migráció és a fejlettség közötti kapcsolat megerősítését,
- tekintettel az Európai Tanács által 2008 októberében elfogadott Európai Bevándorlási és Menekültügyi Paktumra, a Bizottság 2009-re vonatkozóan a bevándorlásról és menekültügyről szóló első éves jelentésére (COM(2010)0214) és az Európai Bevándorlási és Menekültügyi Paktum megkötését követő intézkedésekről szóló 2010. június 3-i tanácsi következtetésekre,
- tekintettel a migrációról és a fejlesztésről szóló, 2006. november 23-án Szirtében elfogadott Afrika–EU együttes nyilatkozatra, amely hangsúlyozza annak szükségességét, hogy az Afrikai és uniós államok a migráció hatékonyabb kezelése érdekében kötelezzék el magukat a származási, tranzit- és célországok közötti partnerség mellett, figyelembe véve annak fejlesztésre gyakorolt hatását,
- tekintettel az Európai Tanács illegális bevándorlásról szóló, 2009. június 18–19-i következtetéseire,
- tekintettel a 2010–2014-re szóló stockholmi programra, az Európai Bevándorlási és Menekültügyi Paktumra, valamint a stockholmi program végrehajtásáról szóló bizottsági cselekvési tervre (COM(2010)0171),
- tekintettel a főképviselő és a Bizottság által 2008. március 14-én kiadott, az éghajlatváltozásról és a nemzetközi biztonságról szóló jelentésre, az ehhez kapcsolódó 2008. december 18-i ajánlásokra és a Tanács 2009. december 8-i következtetéseire,
- tekintettel a „Migrációs partnerségek kiépítése” címmel 2009. április 27–28-án, Prágában tartott miniszteri konferencián kiadott együttes nyilatkozatra,
- tekintettel az Egyesült Nemzetek 2000 decemberében aláírt, nemzetközi szervezett bűnözés elleni egyezményére és annak jegyzőkönyveire,
- tekintettel az EU és Líbia közötti migrációs együttműködési munkatervről szóló megállapodásra, amelyet 2010. október 4-én írt alá Malmström biztos asszony, Füle biztos, valamint Líbia részéről Moussa Koussa úr, az általános népi bizottság külkapcsolatokért és nemzetközi együttműködésért felelős titkára és Yunis Al-Obeidi úr, az általános népi bizottság közbiztonságért felelős titkára,
- tekintettel a Tanácshoz intézett, az EU és Líbia közötti keretmegállapodás megkötésére irányuló tárgyalásokról szóló, 2011. január 20-i ajánlására ⁽¹⁾,
- tekintettel a 2010. november 29–30-án Líbiában, Tripoliban tartott harmadik Afrika–EU-csúcstalálkozó alkalmával kiadott tripoli nyilatkozatra,
- tekintettel a Catherine Ashton, a Bizottság alelnöke/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselője (alelnök/főképviselő asszony) által az ENSZ Biztonsági Tanácsában 2010. május 4-én tartott beszédre, amelyben hangsúlyozta a válságkezelés és a béketeremtés átfogó megközelítésének szükségességét, valamint rámutatott a biztonság, a fejlettség és az emberi jogok közötti nyilvánvaló kapcsolatra,
- tekintettel a Tanács harmadik országbeli állampolgárok magas szintű képzettséget igénylő munkavállalás céljából való belépésének és tartózkodásának feltételeiről szóló, 2009. május 25-i 2009/50/EK irányelvére (a „kék kártyáról szóló irányelv”) ⁽²⁾,
- tekintettel a keleti partnerséggel foglalkozó, 2009. május 7-i prágai csúcstalálkozón kiadott együttes nyilatkozatra, amely útjára indítja a keleti partnerséget,

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2011)0020.

⁽²⁾ HL L 155., 2009.6.18., 17. o.

2011. április 5., kedd

- tekintettel „A szegénység csökkentéséről és a munkahelyteremtésről a fejlődő országokban: a követendő út” című, 2010. szeptember 21-i állásfoglalására ⁽¹⁾, és különösen annak 71., 72. és 73. cikkére,
 - tekintettel a Sínai-félszigeten túszként fogva tartott eritreai menekültekről szóló, 2010. december 16-i állásfoglalására ⁽²⁾,
 - tekintettel „Az emberkereskedelem megakadályozásának, a kereskedőkkel szembeni jogi eljárásnak és az áldozatok védelmének multidiszciplináris megközelítése felé” címmel 2011. január 27-én megtartott konferenciáról szóló elnökségi következtetésekre,
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 80. cikkére, amely értelmében a határellenőrzéssel, a menekültüggyel és a bevándorlással kapcsolatos uniós politikák terén a szolidaritás és a felelősség tagállamok közötti igazságos elosztásának elve az irányadó, ideértve annak pénzügyi vonatkozásait is, és az Unió e fejezet alapján elfogadott jogi aktaiban, minden olyan esetben, amikor erre szükség van, megfelelő módon rendelkezni kell ezen elv érvényesítéséről,
 - tekintettel eljárási szabályzata 48. cikkére,
 - tekintettel a Külügyi Bizottság jelentésére és a Fejlesztési Bizottság és az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság véleményére (A7-0075/2011),
- A. mivel a migráció legfőbb mozgatóereje a politikai, társadalmi és gazdasági instabilitás, a biztonság hiánya, a politikai elnyomás és az önkényuralmi rendszerek, amelyek megfosztják az érintett közösségeket a valós helyi perspektíváktól és jövedelemtől, és ezáltal a migráció és a maradás közötti választás jogától, állandó veszélynek téve ki őket, és a migrációt hagyva meg nekik egyedüli lehetőségként; mivel egyre többször az éghajlatváltozás és a környezet állapotromlása vezet migrációhoz,
- B. mivel az instabilitás következtében kialakult migráció fő kiváltó okai a háborúk és fegyveres konfliktusok vagy azok kirobbanásának veszélye, az emberi jogok megsértése – többek között a politikai ellenfelek, kisebbségek, például a vallási és etnikai kisebbségek, illetve a leszbikus, meleg, biszexuális és transznemű személyek (LGBT) által alkotott kisebbségek, valamint a hátrányos helyzetű csoportok üldözése vagy jogainak korlátozása –, a természeti vagy az ember által előidézett katasztrófák, valamint a valós gazdasági perspektívák és a demokráciát és felelősségteljes kormányzást garantáló, fenntartható szerkezet hiánya, illetve az állampolgári, politikai, kulturális, gazdasági és szociális jogok tiszteletben nem tartása és elmozdításának hiánya,
- C. mivel a migráció világméretű jelenségként hozzájárult a gondolatok cseréjéhez, ugyanakkor a bevándorlók befogadó társadalmakba való integrációjával kapcsolatos új kihívásokat vont maga után, és ily módon egyrészt gazdagította az Európai Unió kultúráját és gazdaságát, másrészt a társadalmi integrációval és beilleszkedéssel kapcsolatos kérdéseket, problémákat vetett fel; mivel az Uniónak jelentős, de szabályozott bevándorlásra van szüksége az öregedő népessége támogatása, illetve egyéb társadalmi és gazdasági kihívások leküzdése érdekében,
- D. mivel a migrációs hullámok útvonala a múltban aszerint változott, hogy hol alkalmaztak nagyobb nyomást, a jelenség azonban soha sem szűnt meg, és mivel a migrációt nem lehet megállítani, viszont mértéke és összetettsége nagy valószínűséggel változni fog az elkövetkező évtizedekben, ezért azt úgy kell kezelni, hogy megelőzzük az emberi szenvedést,
- E. mivel a legális migráció optimális folyamat a származási országukat elhagyni kívánó személyek és a fogadó országok számára egyaránt,
- F. mivel az instabilitásból eredő és az illegális bevándorlás formáját öltő migrációs áramlások okozta nyomás az Unió külső határai mentén fekvő tagállamokat nagyobb mértékben sújtja,

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2010)0327.

⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2010)0496.

2011. április 5., kedd

- G. mivel a valamennyi migráns és családtagjaik jogainak védelméről szóló ENSZ-egyezményt még egyetlen uniós tagállam sem ratifikálta, mivel ez az egyezmény nyújtja a legátfogóbb jogi keretet a migráns munkavállalók és családtagjaik jogainak védelméhez, és iránytűt ad az államoknak ahhoz, hogy a munkaerő-vándorlással kapcsolatos politikáik kidolgozásakor és végrehajtásakor mire kell odafigyelniük a migránsok jogainak tiszteletben tartása érdekében,
- H. mivel a gazdasági instabilitás különösen a fiatalabb generációk, a nők, a kisebbségek vagy hátrányos helyzetű csoportok helyzetét rontja, hiszen megfosztja őket a munkalehetőség reményétől, és így könnyebben válhatnak erőszak és radikalizmus áldozatává, és terroristacsoportok beszerzési kísérleteinek céltábláivá,
- I. mivel az éghajlatváltozás összefügg az élelmiszer- és vízhiánnyal, az erdőirtással és a talajromlással, és egyre inkább a nemzetközi biztonságot és stabilitást fenyegető fő veszélyforrásként azonosítják,
- J. mivel segíteni és védeni kell azokat az embereket, akiket az éghajlatváltozás okozta súlyos katasztrófák otthonaik elhagyására kényszerítettek; mivel azonban a jelenlegi menekültügyi jogszabályok nem ismerik el az éghajlatváltozás okozta katasztrófák menekültjei nemzetközi védelemhez való jogot,
- K. mivel néhány, az éghajlatváltozás és a biodiverzitás ebből eredő csökkenése által leginkább érintett régióban, mint amilyen Száhel-övezet, a migráció vált az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodás egyetlen formájává,
- L. mivel a migránsok közül néhányan menedékkérők is lehetnek és potenciálisan hivatalosan elismert menekültekké válhatnak,
- M. mivel a szabálytalan migráció nemcsak hogy kockáztatja a migránsok életét, de nagyon gyakran a legsúlyosabb emberi jogi visszaélésekkel függ össze, ideértve a rabszolgamunkát, a szexuális kizsákmányolást, a gyermekbántalmazást és a nemi erőszakot; mivel az Uniónak az efféle visszaélések megakadályozására és a migránsok – köztük a szabálytalan migránsok – védelmére irányuló, veszélyes helyzetekben tett intézkedéseit a hatékonyság fokozása érdekében erősíteni kell,
- N. mivel a migránsok csempészése szinte a világ valamennyi országát érinti; mivel a szervezett bűnözésben részt vevők számára sajnálatos módon jól jövedelmező szabálytalan migráció fegyvercsempészettel és ember- és kábítószer-kereskedelemmel is párosulhat; mivel a szabálytalan migráció a radikális és terroristacsoportok finanszírozásának egyik forrása lehet, és annak a veszélynek teszi ki a migránsokat, hogy szervezett bűnözői csoportok vagy szélsőséges hálózatok áldozataivá válnak,
- O. mivel az uniós politikák keretén belül külön figyelmet kellene fordítani a legveszélyeztetettebb migránsokra, különösen a kísérő nélküli kiskorúakra,
- P. mivel a szabálytalan migráció hatással van mind a fogadó országok, mind a tranzitországok migrációkezelésére és integrációs kapacitására; mivel bizonyos esetekben a tranzitországok tekintetében ez zavart okozhat a helyi munkaerőpiacok fenntarthatósági és fejlődési lehetőségei vonatkozásában és növelheti az instabilitást,
- Q. mivel a várható jelentős népességnövekedés mind a származási, mind a tranzitországokban, különösen a Maghreb-országokban, a Mashreq-országokban és általában Észak-Afrikában negatívan befolyásolhatja ezen országok gazdaságnövekedési és munkahelyteremtési kilátásait, ezáltal súlyosbítva ezen országok szociális és gazdasági helyzetét, amennyiben a szükséges politikai és gazdasági döntések nem születnek meg, mivel ez a demokratikus elvek hiányával párosulva belső feszültségekhez és instabilitáshoz vezet, ahogyan azt a közelmúltbeli tunéziai, algériai, egyiptomi és az arab világ számos más országában bekövetkező tüntetések is mutatják, és végül a migrációs áramlások volumenének növekedését fogja okozni, ami további terhet ró a fogadó országok integrációs kapacitására,

2011. április 5., kedd

- R. mivel az Uniónak – tekintettel a jelenlegi demográfiai tendenciákra – sürgősen fontolóra kell vennie, hogy milyen mértékben akarja megnyitni határait a következő években a származási és tranzitországok felől érkező migráció előtt az ezen országok belső demográfiai növekedése és az abból eredő társadalmi feszültségek enyhítése érdekében, ezáltal segítve őket belső stabilitásuk fenntartásában, illetve hogy milyen mértékben szükséges szerepet vállalnia az ilyen országok megújított gazdasági menetrendjében, ideértve a beruházásra és munkahelyteremtésre irányuló menetrendet is,
- S. mivel intézkedéseket kell hozni annak érdekében, hogy a fogadó országokban és a tranzitországokban elkerüljük a rasszizmus és az idegengyűlölet új hullámaint,
- T. mivel az Unió irányába történő migráció csak része egy sokkal nagyobb arányú, dél-észak, ill. dél-dél irányú migrációs jelenségnek; mivel az európai szomszédságpolitika (ENP) országainak földrajzi közelsége az Unióhoz, valamint ugyanakkor az egyes ENP-országok és az Unió bevándorlási szabályozása között fennálló feltűnő különbségek versenyelőnybe helyezhetik ezeket az országokat, megerősítve tranzitország-jellegüket, és korlátozva lehetséges fogadó országgként fennálló szerepüket és felelősségüket,
- U. mivel az európai szomszédságpolitikának aktívabban kellene támogatnia az Unióval szomszédos államok migrációkezelési kapacitáit,
- V. mivel az Egyiptomban, illetve egyéb észak-afrikai és közel-keleti országokban bekövetkező közel-múltbeli drámai események valószínűleg az Európába irányuló legális és illegális migráció növekedéséhez vezetnek,
- W. mivel a származási és tranzitországok, valamint a fogadó országok és tranzitországok közötti, a migrációs áramlás kezelésével kapcsolatos feszültségek harmonikusabb, összehangoltabb és hatékonyabb migrációs politika híján a jövőben potenciális konfliktusok és viták forrásai lehetnek; mivel azonban a migrációkezelés összehangoltabb és átfogóbb megközelítése erősítheti valamennyi olyan migráns méltóságának tiszteletben tartását, aki potenciálisan hozzájárul a tranzit- és célországok munkaerő-piaci szükségleteinek kielégítéséhez és a származási ország fejlődésének elősegítéséhez; mivel a migrációkezelés összehangoltabb és átfogóbb megközelítésének biztosítania kell –az esetlegesen kilátástalan helyzetben lévő – migránsok emberi jogainak teljes körű tiszteletben tartását,
- X. mivel a kivándorlók által törvényesen és átlátható módon hazaküldött pénz potenciálisan pozitív szerepet játszhat a gazdasági fejlődés elősegítésében, és mivel különös figyelmet kell fordítani a migránsok azon jogának biztosítására, hogy támogathassák családjukat és befektethessenek saját országukban,
- Y. mivel az Európai Uniónak olyan hatékony és bölcs migrációs politikát kell kidolgoznia, mint amelyet Kanadában, Ausztráliában és Új-Zélandon is alkalmaznak; mivel az EU szomszédos régióiban tapasztalható instabilitás veszélyezteti az ilyen politika kialakítását,
- Z. mivel az EU külpolitikája határozottan kiegészítheti és erősítheti a migrációval kapcsolatos uniós politikákat, és a külpolitikának a származási hely szerinti országokban tapasztalható valamennyi bizonytalansági forrással foglalkoznia kell, továbbá aktív párbeszédet kell folytatnia a tranzitországokkal a migrációval kapcsolatos nemzeti jogukban alkalmazandó egységes, emberi jogokra épülő normákról, ezáltal is egyenlő feltételeket teremtve, melyek között a fogadó és a tranzitországok ugyanazon szabályokat követik, és azonos fokú védelmet biztosítanak a migránsok számára; mivel a tranzitországok eltérő fejlettségi szintjéből adódóan uniós pénzügyi támogatásra van szükség annak érdekében, hogy segítsük őket az EU-ban létező normákhoz hasonló normák megvalósításában,
- AA. mivel az alelnök/főképvisező asszony hangsúlyozta a biztonsági és stabilitási kérdések átfogó megközelítésének jelentőségét, melynek értelmében a békefenntartó és béketeremtő műveleteket fejlesztési stratégiák és fenntartható gazdasági perspektívák egészíthetik ki és erősíthetik, ezáltal is megteremtve a hosszabb távú stabilitás és biztonság feltételeit,

2011. április 5., kedd

AB. mivel a Lisszaboni Szerződéssel bevezetett új külpolitikai szerkezet és az EKSZ létrehozása rendkívül értékes szinergiák megteremtésére nyújt lehetőséget egyrészt a külpolitika és a védelmi politika, másrészt pedig az európai szomszédságpolitika és a fejlesztési együttműködési politika között, melyek egymást erősítő és egymással összefüggő területek és stratégiák; mivel ez az új struktúra a kulturális diplomácia számára is lehetővé teszi, hogy szerepet játsszon az Unió külső fellépéseiben; mivel e szinergiákat már a programozás időszakában figyelembe kell venni,

AC. mivel különbséget kell tenni a migránsok, a menedékkérők és a menekültek között,

1. üdvözli a Bizottság legutóbbi, a nem menedékkérők jogszerű migrációjára vonatkozó javaslatait, és sürgeti a Bizottságot, hogy fejlesszen ki további eszközöket a közös bevándorlási politika kialakítására, a gazdasági migráció kezelésére, fokozva ezzel a gazdasági és szociális fejlődést a befogadó, tranzit- és származási országokban, valamint a társadalmi kohézió előmozdítására a migránsok integrációjának javítása révén; hangsúlyozza az Unióba történő legális bevándorlás lehetőségeiről adott megfelelő tájékoztatás szükségességét az illegális migráció megakadályozása, a legális bevándorlásra irányuló uniós rendszerek jobb kihasználása, az Unión belüli jelenlegi kilátások és lehetőségek tisztázása, valamint az emberkereskedők által nyújtott hamis ígéretek eloszlata érdekében, ezáltal visszaszorítva a profitot, melyet a szervezett bűnözés és az emberkereskedelem az emberek költözési kényszeréből húz; felkéri a Bizottságot, hogy fokozza a veszélyeztetett csoportok és személyek (elsősorban nők és gyerekek) védelmére irányuló intézkedéseket, hiszen ők azok, akik gyakran esnek az emberkereskedelem és szexuális kizsákmányolás áldozatául, továbbá sürgeti a Bizottságot, hogy a harmadik országokban alakítson ki információs központokat, amelyek az Unióba történő bevándorlási lehetőségekkel kapcsolatban nyújtanak tájékoztatást; ugyanakkor kiegyensúlyozott megközelítés kialakítására szólít fel egyrészt az Unióba irányuló legális migráció ösztönzése, másrészt az Unióba érkező migránsok befogadására és sikeres beilleszkedésének biztosítására rendelkezésre álló kapacitás között;

2. emlékeztet arra, hogy a jól kezelt legális migráció előnyöket is nyújthat a harmadik országok számára azzal, hogy a kivándorlók pénzt juttatnak a származási országokba; ezenkívül hangsúlyozza az olyan kezdeményezések támogatásának fontosságát, amelyek a migránsok részvételét szorgalmazzák a származási országukban folyó fejlesztési és képzési projektekben;

3. felkéri a tagállamokat, hogy működjenek együtt a nem uniós országokkal a legális migrációval kapcsolatos információkhoz való könnyű hozzáférés biztosítása és a legális migráció aktív támogatása érdekében;

4. úgy véli, hogy a kényszermigráció többek között a gazdasági rendszerek elégtelenségeinek, az elszegényedésnek, az emberi jogok megsértésének, a környezet pusztulásának, a gazdag és szegény országok közötti szakadék szélesedésének, a polgárháborúknak, a természeti erőforrásokért zajló háborúnak és a politikai üldöztetésnek tudható be;

5. támogatja az alelnök/főképviseelő asszonynak a célzott fejlesztési és emberi jogi stratégiákra épülő átfogó és következetes megközelítés szükségességét hangsúlyozó elemzését és politikai irányvonalát, amely az uniós külpolitika további létfontosságú eszközeként szolgál a stabilitási és biztonsági problémák kezelése, valamint a békefenntartó és békefermtő műveletek hatékonyságának növelése érdekében; ezzel kapcsolatosan kéri a FRONTEX szerepének megerősítését a migrációs áramlások hatékonyabb ellenőrzése érdekében; úgy véli, hogy a Lisszaboni Szerződéssel bevezetett új külpolitikai szerkezettel és az EKSZ létrehozásával összefüggésben fontos volna az átfogó megközelítés alapjairól és célkitűzéseiről folytatott további intézményközi párbeszéd és eszmecsere megerősítése, különös tekintettel az olyan kedvezményezett országokat érintő célzott programozásra és partnerségekre, amelyek még jelentős előrelépéseket tehetnek a demokratizálódási folyamat, a felelősségteljes kormányzás, az emberi jogok védelme és a gazdasági növekedés terén, és így megerősíthetik a biztonságot és a stabilitást;

2011. április 5., kedd

6. sürgeti a Bizottságot, hogy fejlesszen ki egy állandó nyomon követési rendszert a migrációs hullámok kezeléséhez kapcsolódó összes FRONTEX-tevékenység tekintetében; úgy véli, hogy a FRONTEX-műveletek emberi jogi dimenziójának – különös tekintettel a személyek azon jogára, hogy elhagyhatják hazájukat, a visszaküldési tilalomra, valamint a menedék iránti kérelemhez való jogra – egyértelműen tükröződnie kell a FRONTEX-rendelet módosított változatának teljes szövegében; üdvözlí a FRONTEX sikeres tevékenységét és a tagállamokkal folyó együttműködését a közös európai menedékjogi rendszer végrehajtása érdekében, és hasonlóképpen üdvözlí az Európai Menekültügyi Támogató Hivatal (EASO) létrehozását is; úgy véli, hogy a FRONTEX és az EASO tevékenységeinek és műveleteinek stabilnak és állandónak kell lenniük ahhoz, hogy a különösen súlyosan érintett tagállamoknak megfelelő támogatást tudjanak nyújtani; hangsúlyozza, hogy az Unió összes tagállama – de különösen a legérzékenyebb tagállamok – között nagyobb szolidaritásra van szükség a leghatékonyabb politikai koordináció és tehermegosztás érdekében;

7. megjegyzi, hogy a számos nemzetközi szereplőből és jelentős adományozóból (úgy mint az EU, az USA, Japán, Kína, valamint hosszabb távon egyéb BRIC-országok, például Brazília és India) álló, egyre inkább többoldalú nemzetközi szintre tekintettel a stabilitás és a biztonság közös célkitűzés, és a globális gazdasági növekedés alapvető előfeltétele; megállapítja továbbá, hogy olyan stabilitási és biztonsági kihívásokkal nézünk szembe, amelyek a költségvetési megszorítások idején nem csupán megfelelő források biztosítását teszik szükségessé, hanem méretgazdaságosságot és összehangolt erőfeszítéseket is; véleménye szerint el kell kezdeni az EU, az USA, Japán, Kína és nemzetközi pénzügyi intézmények között folytatott, az összehangolt földrajzi és tematikus biztonsági, stabilitási és támogatási stratégiákra vonatkozó aktív párbeszéd átgondolását, ami hozzájárulna az EU kollektív befolyásának növeléséhez, és lehetővé tenné a források kiegyensúlyozottabb, célzottabb és hatékonyabb felhasználását, továbbá biztosítaná a terhek méltányos megosztását; úgy véli, hogy – többek között a Fehér Ház külföldi segélyekről szóló, nemrégiben kiadott áttekintése tükrében, amely hangsúlyozta a segélyezés más jelentős adományozókkal való összehangolásának jelentőségét – az eszmecserére irányuló első fontos lépés az EU és az USA között megrendezett, a humanitárius és fejlesztési segélyezés terén megvalósuló megerősített együttműködésről szóló csúcstalálkozó lehetne, amely azt célozná, hogy transzatlanti megközelítésből kiindulva meghatározzák a közös érdeklődési területeket és a politika összehangolásának alapjait;

8. sürgeti a Bizottságot annak biztosítására, hogy az Unió és tagállamai által aláírt visszafogadási megállapodás maradéktalanul vegye figyelembe az emberi jogokat és a visszaküldés tilalmának elvét, valamint ne tegyen ki veszélynek senkit, aki nemzetközi védelemre szorul;

9. megjegyzi, hogy jelentős előnyökkel jár, ha menekülteket fogadnak be a szomszédos országokban, és felszólítja az Uniót, hogy ezt tekintse prioritásnak;

10. aggodalmát fejezi ki azzal kapcsolatban, hogy jelenleg mintegy 38 törékeny helyzetű államot tartanak számon világszerte (Failed States Index 2010, Fund for Peace), ami azt jelenti, hogy (a Világbank szerint) 1 milliárd főt érintenek instabilitással kapcsolatos problémák; megjegyzi, hogy a törékeny helyzetű államok vannak a leginkább kitéve a belső és külső – politikai és gazdasági – megrázkódtatásoknak, és hogy az állam instabilitása hozzájárul a migrációs folyamatokhoz;

11. úgy véli, hogy a szabálytalan migráció és a biztonsági-stabilitási feszültségek forrásául szolgáló, politikai és gazdasági szempontból törékeny helyzetű államok számára nyújtott segítségnek a költségvetési támogatáson, és a stabilitás kialakítására vagy megerősítésére irányuló stratégiákon túl minden esetben magában kell foglalnia a közvetlen befektetésekre és az Unió piacára való bejutásra irányuló stratégiákat, vidékfejlesztési és élelmiszerbiztonsági stratégiákat, a millenniumi fejlesztési célok elérésére irányuló támogatást, munkahelyteremtésre irányuló politikákat, infrastruktúra-fejlesztést, a kkv-k támogatását, mikrohitel-eszközöket, valamint a demokratizálódás és felelősségteljes kormányzás és a társadalmi befogadás előmozdítására, illetve a nők, a kisebbségek és a hátrányos helyzetű csoportok jogainak kiteljesítésére és az etnikai és vallási tolerancia támogatására irányuló stratégiákat is, ezáltal maximalizálva a helyi lehetőségeket és a potenciális migránsok alternatíváit; meggyőződése, hogy ezeknek a stratégiáknak egyrészt aktív partnerkapcsolatokon kell alapulniuk, amelyek a kedvezményezett országok felelősségvállalásának és releváns képességei megerősítésének elvére támaszkodnak, másrészt a támogató országokkal közösen meghatározott célon, az elérésükhöz szükséges világos menetrendeken és feltételeken, valamint mércéken és szigorú elszámoltathatósági szabályokon kell nyugodniuk; rámutat arra, hogy az ilyen támogatásban részesülő programok esetében alapvető feltételnek kell lennie, hogy azok regionális és helyi szinten hozzáadott értéket teremtsenek, ezáltal biztosítva, hogy jelentős mértékben hozzájáruljanak a helyi gazdaság fejlődéséhez;

2011. április 5., kedd

12. hangsúlyozza, hogy a jövőbeli migrációs tendenciákkal és a migráció formáival – például a rövid távú migrációval, a körkörös migrációval vagy az időszakos migrációval – kapcsolatos bármely kutatásnak vagy elemzésnek figyelembe kell vennie a migráció lehetséges kiváltó okait, például a származási országokban zajló politikai vagy gazdasági válságot, vagy az éghajlatváltozás hatását;

13. felszólítja az Európai Uniót és a tagállamokat, hogy nemzeti és nemzetközi szinten egyaránt tevékenyen ösztönözzék a migránsok származási országait arra, hogy olyan intézkedéseket és politikákat fogadjanak el és valósítsanak meg, amelyek lehetővé teszik országaik társadalmi, gazdasági és demokratikus fejlődését, annak érdekében, hogy állampolgáraik ne kényszerüljenek kivándorlásra;

14. felszólítja a Bizottságot és az EKSZ-t, hogy tegyenek további erőfeszítéseket a származási országok fejlődése és demokratizálódása, illetve a jogállamiság előmozdítása érdekében, hogy a migrációhoz kapcsolódó problémákat a gyökereknél ragadják meg;

15. támogatja a migrációs tájékoztatói és igazgatási központok EU-n kívüli felállítását azzal a céllal, hogy azok segítsék a származási vagy tranzitországot jelentő harmadik országokat a potenciális és a visszatérő migránsok aggodalmaira válaszoló migrációs politika kialakításában, a legális migrációval és a célország álláslehetőségeivel és életkörülményeivel kapcsolatos tanácsadásban és a leendő migránsok munkahelyi képzésében, a bamakói (Mali) kísérleti projekt (CIGEM) tapasztalatát felhasználva; kéri a Bizottságot, hogy rendszeresen készítsen jelentést illetékes bizottsága számára az ilyen központok létrehozására irányuló új kezdeményezésekről;

16. emlékeztet arra, hogy „A szegénység csökkentéséről és a munkahelyteremtésről a fejlődő országokban: a követendő út” című, 2010. szeptember 21-i állásfoglalásában a Parlament hangsúlyozta, hogy az Uniónak nem szabad haboznia szankciók bevezetésével, ha a fejlődő országok nem tesznek eleget a kereskedelmi megállapodásokban meghatározott, kormányzással és emberi jogokkal kapcsolatos kötelezettségeiknek, továbbá arra kérte az Uniós hatóságokat, hogy biztosítsák a feltételeesség elvének a Cotonoui Megállapodás előírásai szerint való szigorú követését, és hangsúlyozta, hogy az Európai Fejlesztési Alapnak (EFA) és a fejlesztési együttműködési finanszírozási eszköznek (DCI) ugyanezen feltételeességi kritériumoknak kell megfelelnie; hangsúlyozza, hogy hasonló feltételeességi kritériumokat kell alkalmazni a fejlesztési és humanitárius segélyektől különböző uniós segítség esetében is, ideértve az IMF-kölcsönök révén nyújtott makroszintű pénzügyi támogatásokat és az EBB és az EBRD programjai keretében megvalósuló hitelnyújtási műveleteket, valamint hogy az efféle segítségnyújtásnak partnerségen, közös célokon és értékeken, illetve elkötelezettségen kell alapulnia és mind a támogató, mind a kedvezményezett ország elvárásainak meg kell felelnie; hangsúlyozza továbbá, hogy a kedvezményezett országoknak nyújtott aktív uniós támogatásnak hatékonynak és eredményközpontúnak kell lennie, és hogy tiszteletben kell tartani az Unió alapvető értékeit; kéri az alelnök/főképviselet asszonyt és a Bizottságot, hogy tartsák szem előtt az Unió és annak alapvető értékei iránt való elköteleződés kialakításának célját az uniós pénzügyi segélyek és az ilyen jellegű segítségben részesülő országokkal való kétoldalú kapcsolatok szerkezetének kialakításakor; úgy véli, hogy EU-szinten át kellene gondolni az uniós pénzügyi segítségnyújtás alapját és a rá vonatkozó feltételeességi kritériumok alkalmazásának területét;

17. üdvözli, hogy valamennyi kétoldalú uniós kereskedelmi megállapodás tartalmaz emberi jogi záradékot, és támogatja a feltételeesség elvének a fejlődő országokkal kötött kereskedelmi megállapodásokba történő beillesztését az általános preferenciális rendszer révén; elismeri, hogy a feltételeesség elvét nem alkalmazzák minden esetben, mivel a Bizottság húzódozott attól, hogy szankciókat alkalmazzon azon fejlődő országokkal szemben, amelyek elmulasztják teljesíteni az emberi jogok tiszteletben tartásával, a felelősségteljes kormányzással és a demokratizálódással kapcsolatos kötelezettségvállalásaikat; sürgeti a Bizottságot, hogy amikor csak szükséges, fontolja meg a szankciók alkalmazását, de kéri, hogy kiszabásuk előtt alaposan vizsgálja meg e szankcióknak a kedvezményezett országok lakosságára gyakorolt hatásait;

18. úgy véli, hogy a származási országokra vonatkozókéhoz hasonló politikákat a tranzitországok esetében is alkalmazni kell, például a szegénység csökkentése, a közvetlen beruházások és a piacra jutás tekintetében, és hangsúlyozza egy olyan foglalkoztatási ütemterv fontosságát, amely biztosítja a hatékony hosszú távú társadalmi beilleszkedést, stabilizálja a belső munkaerőpiacot, és megerősíti a tranzitországok hosszú távú lehetőségeit;

2011. április 5., kedd

19. úgy véli, hogy az EU-nak és tagállamainak a szabálytalan migrációs áramlások kezelésekor teljes mértékben tiszteletben kell tartaniuk a menedékkérők jogait, illetve tartózkodniuk kell minden olyan lépéstől, ami megakadályozhatja, hogy a potenciális menekültek védelemért folyamodhassanak;

20. felkéri a Bizottságot, hogy fejlesszen ki olyan mechanizmust, amelynek révén egyrészt megállapítható, hogy ki felelős a menedékkérők elhelyezéséért és kérelmük vizsgálatáért, másrészt küzdeni lehet az illegális migráció ellen, vagyis a mechanizmust két olyan területen alkalmaznák, amelyek vonatkozásában földrajzi elhelyezkedésükből vagy demográfiai jellemzőikből kifolyóan aránytalan terhek hárulnak egyes tagállamokra;

21. sürgeti a Bizottságot egy nyomon követési rendszer létrehozására, amely segítségével ellenőrizhető lenne, hogy a beutazási (és a beutazás előtti), a Schengeni Határ-ellenőrzési kódex szerint végrehajtott ellenőrzések során tiszteletben tartják-e a menekültek és menedékkérők jogait, hogy a lehetséges hiányosságokat mihamarabb fel lehessen deríteni;

22. hangsúlyozza az EU választási megfigyelői misszióinak jelentőségét, amelyek bármely, a demokratalódás és a felelősségteljes kormányzás megteremtésére irányuló folyamat egyik fontos lépésének tekinthetők, és úgy véli, hogy az ilyen misszióknak a hosszú távú demokratizálódási folyamatot támogató szélesebb körű program részévé kell válniuk; sürgeti az alelnök/főképviseelő asszonyt, hogy erősítse meg a nyomon követési eljárásokat és missziókat annak ellenőrzése céljából, hogy eleget tesznek-e a választási megfigyelői missziók ajánlásainak, és ezzel összefüggésben hangsúlyozza, hogy elengedhetetlen az ajánlások végrehajtása megfelelő nyomon követésének biztosítása; kiemeli a közvetítés, illetve a konfliktusokat megelőző és rendező stratégiák, valamint az olyan regionális szervezetek intézmény- és kapacitásbővítésének fontosságát, mint például az Afrikai Unió (AU), amely fontos szerepet játszik a békefenntartó és békeépítő műveletekben; úgy gondolja, hogy az Afrikai Unió számára nyújtott támogatásnak magába kell foglalnia a határellenőrzési képesség fejlesztését, valamint az összes kilátástalan helyzetben lévő migráns megsegítését; úgy véli, hogy a regionális békét és stabilitást ösztönző regionális szervezetek, például az AU, az Unió a Mediterrán Térségért vagy a keleti partnerség hatékony megerősítése előmozdítja a regionális integrációt és a határokon átnyúló gazdasági övezetek kialakulását;

23. megállapítja, hogy történtek előrelépések a migrációval kapcsolatos átfogó megközelítés végrehajtása tekintetében, amelynek célja a származási és tranzitországokkal folytatott átfogó partnerségek előmozdítása, illetve a migráció és a fejlesztés közötti szinergiák ösztönzése; hangsúlyozza, hogy tovább kell javítani a migrációval kapcsolatos átfogó megközelítés fő eszközeinek használatát (migrációs partnerségek, migrációs missziók, migrációs profilok, együttműködési platformok); hangsúlyozza, hogy továbbra is a származási és tranzitországokkal folytatott politikai párbeszéd középpontjában kell tartani a bevándorlási politikával kapcsolatos célkitűzéseket, illetve fokozni kell a szakpolitikák közötti koherenciát e kérdéskörben, különösen a fejlesztési politikával való koherenciát; úgy véli, hogy racionalizálni kell a különféle párbeszéd-folyamatokat, egyszersmind megerősítve a migráció és a fejlesztés közötti szinergiákat; úgy véli, hogy fokozni kell az erőfeszítéseket a származási és tranzitországok olyan fejlesztési projektjeinek támogatása érdekében, amelyek növelik az életszínvonalat ezen országokban, valamint a migrációs áramlatok hatékony kezelése érdekében fokozzák intézményi kapacitásaikat és fejlesztik infrastruktúrájukat, ugyanakkor gondoskodni kell a nemzetközi védelemmel kapcsolatos normák és a visszaküldés tilalmát kimondó elv betartatásáról;

24. hangsúlyozza a migrációval és fejlesztéssel foglalkozó globális fórum kulcsfontosságú szerepét, hiszen az strukturált keret biztosít az megerősített párbeszéd előmozdítására, valamint a kormányzati és a nem kormányzati szereplők – ideértve a civil társadalmat – közötti együttműködésre;

25. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a jelenlegi körülmények között az egyetlen lehetőség az EU és a Líbia közötti együttműködési megállapodás felfüggesztése volt, és úgy véli, hogy a felfüggesztést vissza kell vonni, amint feláll egy új átmeneti kormány, amely hajlandó támogatni egy ilyen megállapodás demokráciára és emberi jogokra épülő végrehajtását, minthogy a cél nem más, mint pénzügyi támogatás nyújtása az afrikai országok számára a migráció valós alternatíváinak megteremtésére, valamint a már az országban lévő migránsok szakértelmét maximalizáló, és ezáltal a munkaerő-migrációt még hatékonyabban kezelő rendszer létrehozására Líbiában, ezáltal is növelve az ország azon képességét, hogy vonzó célponttá váljon a migránsok számára – különös tekintettel a déli határai felől érkezőkre –, és képes legyen társadalmilag és gazdaságilag integrálni őket, így kialakítva egy hatékony migrációkezelési rendszer alapjait Líbiában; ezzel összefüggésben hangsúlyozza, hogy az EU-nak ki kell használnia a befolyását Líbia meggyőzésére, hogy engedélyezzék az ENSZ Menekültügyi Főbiztosságának visszatérését az országba; úgy véli, hogy az EU földrajzi közelségében található más országokkal is megállapodásokat kellene kötni a migráció terén kialakítandó együttműködés ütemtervével kapcsolatosan, hogy a nemzetközi megállapodásoknak megfelelően közösen támogassák a velük szomszédos, törekény helyzetű államokat;

2011. április 5., kedd

26. az Észak-Afrikában jelenleg tapasztalható humanitárius válság kezelésével összefüggésben megjegyzi, hogy a Frontex nem szolgálhat a válság következtében a régióból kiinduló migrációs hullámok kezelésének fő eszközéül, és felszólítja az EU-t, hogy egy, a politikai átmenetekkel és törekeny államokkal foglalkozó következetes, hosszú távú stratégia részeként dolgozzon ki gyors és összehangolt választ, ezáltal is szem előtt tartva a migrációs hullámok alapvető kiváltó okainak kezelését; sürgeti a Tanácsot, hogy az EUMSZ 80. cikkében rögzített szolidaritási klauzula alapján vezessen be a tehermegosztásra irányuló cselekvési tervet a régióból származó menekültek letelepítésének elősegítésére, és hogy a lakóhelyüket elhagyni kényszerült személyek tömeges beáramlása esetén nyújtandó átmeneti védelem minimumkövetelményeiről, valamint a tagállamok e személyek befogadása és a befogadás következményeinek viselése tekintetében tett erőfeszítései közötti egyensúly előmozdítására irányuló intézkedésekről szóló, 2001. július 20-i 2001/55/EK tanácsi irányelvben meghatározott előírások alapján támogassa a lakóhelyüket elhagyni kényszerült személyeket; felszólítja a Tanácsot, hogy tegyen sürgős lépéseket a közös európai menedékjogi rendszer elfogadása érdekében, és a Parlament 2010 májusában tett javaslatának megfelelően zárja le a közös uniós letelepítési program létrehozására, valamint az Európai Menekültügyi Alap 2008–2013-as tevékenységeire vonatkozó együtdöntési eljárásokat; emlékeztet arra, hogy a tagállamoknak tiszteletben kell tartaniuk a visszaküldés tilalmára vonatkozó elvet;

27. hangsúlyozza, hogy az Európai Parlament kulcsfontosságú szerepet tölt be az EU-val szomszédos területeken a szabadság és a demokrácia előmozdítása terén; ezzel összefüggésben úgy véli, hogy az Európai Parlamentnek szorosan nyomon kellene követnie a földközi-tengeri térség déli vidékein zajló demokratizálódási folyamatot, ezért szabályozott alkalmi párbeszéd kialakítását javasolja az alelnök/főképviselő asszonynyal a térségben bekövetkező fejlemények értékelése, valamint a rövid és hosszú távú célok és a megfelelő támogató intézkedések meghatározása céljából;

28. ragaszkodik ahhoz, hogy a megújuló európai szomszédságpolitika keretében ténylegesen figyeljenek oda az emberi jogokkal és a demokráciával kapcsolatos párbeszédre; úgy véli, hogy a demokráciapárti mozgalmakból és tüntetésekből, valamint abból, hogy a Tunéziához és Egyiptomhoz hasonló országokban a hatóságok brutálisan léptek fel ezekkel szemben, arra lehet következtetni, hogy az ENP keretében a demokráciáról és az emberi jogokról folytatott párbeszéd nem volt eredményes;

29. üdvözli az EU és Törökország közötti visszafogadási megállapodásra irányuló tárgyalások lezárását, és kéri, hogy a felek teljesítsék a megállapodás teljes körű, mihamarabbi végrehajtásához szükséges valamennyi hátralévő szakaszt;

30. felszólítja a Bizottságot, hogy fokozza együttműködését az illegális migráció származási és tranzit-országjaival az Európai Unióval kötött – vagy megkötendő – megállapodásokon, illetve a tagállamok és harmadik országok közötti kétoldalú megállapodáson keresztül is annak érdekében, hogy meg lehessen fékezni az illegális migrációt, illetve azzal a céllal, hogy ösztönözni lehessen a törvények betartását, ami a migránsok, a tagállamok és a származási országok lakossága számára egyaránt előnyös lenne;

31. úgy véli, hogy a migrációval összefüggő statisztikák – tagállamokkal együttműködve végzett – harmonizációja alapvetően fontos a migrációs politika eredményes tervezése, elfogadása, megvalósítása és értékelése szempontjából; kiemeli az Európai Migrációs Hálózat (EMH) jelentőségét, amely komoly hozzájárulást nyújthat e területen;

32. hangsúlyozza, hogy sürgősen szükség van a migráns népességre vonatkozó következetes, átfogó és összehasonlítható statisztikai adatokra, hiszen annak állandó változása, valamint a jelenlegi migrációs áramlások jellege valós kihívást jelent a politikaformálók számára, akiknek döntéseik meghozatalához megbízható adatokra és információkra van szükségük;

33. felhívja a Bizottságot, hogy az Európai Szomszédságpolitika folyamatban lévő felülvizsgálatának részeként vegye fontolóra egyedi finanszírozás biztosítását az ENP országokra vonatkozó, foglalkoztatási ütemtervet is magába foglaló megújított, erős gazdasági ütemterv kidolgozására; úgy véli, hogy ütemtervet kellene megvitatni az ENP országokkal a saját nemzeti migrációs joguknak az EU normákkal való összehangolásáról, beleértve az olyan emberi jogi normákat is, mint például a menedékhez való jog, az szabálytalan migránsok védelmi rendszere és a valamennyi migránsra érvényes egyenlő jogok; szorgalmazza a Moldovával és Grúziával már megkötött megállapodásokon túl további mobilitási partnerségi megállapodások megkötését az ENP országokkal;

2011. április 5., kedd

34. átfogó migrációs politika kidolgozására szólít fel, amely kapcsolatban áll az összes fejlesztési stratégiával és eszközzel, továbbá magas szintű politikai és gyakorlati szolidaritáson, kölcsönös bizalmon, átláthatóságon, partnerségen, megosztott felelősségvállaláson, illetve közös elvekre és konkrét intézkedésekre épülő közös erőfeszítéseken, valamint a Lisszaboni Szerződésben foglalt értékeken alapul;
35. felkéri a Bizottságot, hogy dolgozzon ki átfogó megközelítést a legális bevándorlással kapcsolatban, figyelembe véve, hogy az európai munkaerőpiacot munkaerőhiány jellemzi, valamint szem előtt tartva, hogy az egyes tagállamok milyen mértékben képesek migránsokat befogadni és integrálni; úgy véli, hogy egy, a legális bevándorlásra vonatkozó közös európai politika az európai gazdaságra, illetve a származási országok gazdaságára egyaránt ösztönzőleg hatna;
36. véleménye szerint azon megállapodásokat, amelyek több uniós tagállamot is érintenek, európai szinten, az Európai Unió működéséről szóló szerződés 218. cikkének teljes körű tiszteletben tartása mellett kell megtárgyalni;
37. felszólítja az uniós intézményeket és tagállamokat, hogy a migrációs áramlások kezelése átfogóbb és fenntarthatóbb megközelítésének biztosítása érdekében hatékonyabban hangolják össze az adományozók által nyújtott támogatást;
38. sürgeti, hogy a fejlesztési segítségnyújtást válasszák külön a migrációs áramlások kezelésétől, továbbá a fejlesztési támogatást ne tegyék függővé a visszatérési migrációtól; hangsúlyozza, hogy az uniós fejlesztési segélyeknek a migráció okainak – szegénység, éghajlatváltozás és éhezés – megszüntetésére kellene irányulniuk;
39. hangsúlyozza, hogy az „Unió a mediterrán térségért” és a keleti partnerség kezdeményezés hozzáadott értéket jelenthet a migrációnak és következményeinek kezelésében; felkéri az alelnök/főképviselő asszonyt és a tagállamokat, hogy fokozzák az „Unió a mediterrán térségért” kezdeményezés teljes működőképessége érdekében tett erőfeszítéseiket; úgy véli, hogy a migrációs áramlatok kapcsán tett lépéseknek elsőbbséget kell élvezniük az „Unió a mediterrán térségért,” valamint a keleti partnerség kezdeményezésen belül;
40. felszólítja az Európai Uniót, hogy mérlegelje, milyen lépéseket tehet a Fejlesztési Együttműködési Eszköz, az Európai Fejlesztési Alap, valamint a humanitárius segítségnyújtási eszköz kiigazítása terén, hogy ezáltal a törekeny országokban elősegítse, hogy erősödjön a migrációnak az emberi fejlődés és a demokrácia előmozdítására gyakorolt pozitív hatása;
41. további erőfeszítésekre hív fel a politikák fejlesztési célú koherenciájának ösztönzése céljából az Unió migrációs politikája keretében, továbbá annak elkerülésére, – amennyiben azok sértik a migránsok emberi jogait – hogy a hivatalos fejlesztési támogatást a migráció megnehezítését vagy irányítását szolgáló politikák finanszírozására használják fel; úgy véli, hogy a hivatalos fejlesztési támogatást ugyanakkor további hatékony fejlesztésekre fel kell használni, hiszen így csökkenthető lehet a szegénység, politikai instabilitás és politikai elnyomás okozta migráció;
42. üdvözli a harmadik Afrika–EU-csúcstalálkozó végeztével kibocsátott tripoli nyilatkozatot, amely újból megerősíti a migráció velejáróinak és kihívásainak kezelése érdekében tett közös erőfeszítések szükségességét, valamint a migráció fejlesztéséhez kapcsolódó viszonyát;
43. hatékonyabb partnerségek kiépítésére szólít fel a regionális és gazdasági integrációt elősegítő intézményekkel, amelyek hozzájárulnak a tartós, hosszú távú megoldás kidolgozására a dél–dél migráció kérdésében;
44. hangsúlyozza, hogy a Bizottságnak további kutatásokat kellene végeznie az éghajlat által kiváltott dél–dél közötti migrációval kapcsolatban, amely foglalkozna az érintett személyek számával, a veszélyeztetett térségekkel, a migrációs mozgásokkal, illetve a fogadó országok képességeivel is; felszólít a fejlődő országok kutatási kapacitásának megerősítésére;
45. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy a szegénység mértékének csökkentése, valamint a millenniumi fejlesztési célok elérése érdekében a partnerországok nemzeti fejlődési stratégiájába bele kell foglalni a migráció kérdését;

2011. április 5., kedd

46. üdvözlí a migrációval foglalkozó AKCS-megfigyelőközpont létrehozását, amely adatokkal, valamint eszközökkel szolgál az AKCS-országok politikai döntéshozói számára a nemzeti migrációs stratégiák hatékonyabbá tételéhez; továbbá üdvözlí a Migrációs Megfigyelőközpont létrehozására irányuló javaslatot, melynek feladata a latin-amerikai térség migrációs áramlásaival kapcsolatos kérdések folyamatos és részletes nyomon követése az Európa–Latin-Amerika és Karib-térség Alapítvány felügyelete és koordinációja mellett;

47. javasolja a migráció és a fejlődés között meglévő összefüggések erősítésére szánt pénzügyi források hatékonyabb elosztását; felismeri az Unió külső fellépéseit finanszírozó különféle pénzügyi eszközök kiegészítő jellegre és időben történő mobilizálására vonatkozó előírások javításának szükségességét;

48. hangsúlyozza az LRRD stratégiák (azaz a helyreállítás és a fejlesztés összekapcsolásával kapcsolatos stratégiák) megerősítésének szükségét annak érdekében, hogy a lakóhelyüket elhagyni kényszerülők és menekültek problémájára fenntartható megoldásokat tudjanak biztosítani; felismeri az összehangolt humanitárius válaszlépés mint az életképes fejlesztési politika elődjének fontosságát a konfliktust követő helyzetben lévő országokban;

49. felhívja az alelnök/főképviseelő asszonyt, hogy fektessen hangsúlyt a szakértői munkára, és egyértelműen határozza meg a központok és a küldöttségek személyzetének megbízatását a migrációról és menekültügyről szóló tematikus program és a fejlesztési együttműködési eszköz földrajzi programjainak hatékonyabb összehangolása érdekében;

50. felszólít az Európai Külügyi Szolgálat illetve a DEVCO szerepének tisztázására, valamint tevékenységük összehangolására; sürgeti, hogy a DEVCO vezető szerepet játsszon a migrációs politika programozási szakaszában;

51. hangsúlyozza a migrációról és menekültügyről szóló tematikus program alkalmával szerzett tapasztalatok alkalmazásának fontosságát a nemzeti szintű politikai párbeszéd szempontjából az országos és regionális stratégiai dokumentumok következetes és hatékony programozásának érdekében;

52. sürgeti a különösen a kulcsfontosságú ágazatokat – például az egészségügyet és az oktatást – érintő agyvisszavonás és szakemberek kivándorlása által keltett negatív hatások csökkentésére irányuló erőfeszítések fokozását; hangsúlyozza az „agyvisszavonás”, a támogatott visszatérési programok és a körkörös migráció előmozdításának, a munkaerő-felvétel szabályozásának, valamint a kapacitásfejlesztés támogatásának jelentőségét olyan intézkedéseken keresztül, mint például a szakképzés fejlesztése; kéri a Bizottságot, hogy tanulmányozza, hogy a körkörös migrációs rendszerek hasznos eszköznek bizonyulnak-e, és a körköröség melyik típusa (egyszeri/visszatérő, rövid távú/hosszú távú, spontán/irányított) hozhatja a legjobb eredményeket a fejlődő és a fejlett ország számára egyaránt;

53. felszólítja a Bizottságot, hogy a külső fellépések 2013 utáni időszakra vonatkozó új eszközeinek kidolgozásakor biztosítsa, hogy a javasolt szerkezet lehetővé tegye a fejlesztési pillér valamint a szociális biztonsági és stabilitási pillérek közötti szinergiák és egymást kölcsönösen megerősítő hatások létrejöttét, és gondoskodjon a sürgősségi és helyreállítási alapok gyors elosztásáról, a kilátástalan helyzetben lévő migránsok, és különösen a kiemelten veszélyeztetett helyzetben lévő migránsok, például a nők és a kísértő nélküli kiskorúak segítése és támogatása tekintetében történő gyors reagálásról, valamint az esetlegesen fenyegetett helyzetben lévő kisebbségi csoportok, többek között a vallási és etnikai közösségek, illetve a leszbikus, meleg, biszexuális és transznemű személyek (LGBT) által alkotott közösségek számára aktív támogatást nyújtó egyedi programokról, a kilátástalan helyzetben lévő emberi jogi jogvédőknek nyújtott uniós védelemről, továbbá támogassa azon intézkedések megtételét, amelyek mérséklék az éghajlatváltozás, az erdőirtás, az elszivatagosodás, valamint a csökkenő biodiverzitás következményeit, és óvja meg a gazdasági és társadalmi környezetet az érintett közösségekben;

54. felszólít a veszélyeztetett csoportok, például a nők, gyerekek, valamint a fogyatékkal élők sajátos helyzetét figyelembe vevő politikák kialakítására, valamint ezzel összefüggésben a megfelelő infrastruktúrára, például kórházak, iskolák és oktatási felszerelések, valamint a szükséges szociális, pszichológiai és adminisztratív segítségnyújtás biztosítására;

2011. április 5., kedd

55. felhívja a figyelmet a kínzás áldozatai részére létrehozott rehabilitációs központok fontos szerepére, amelyet a migránsok – köztük menekültek és menedékkérők – sikeres uniós integrációjában játszottak; aggodalommal veszi tudomásul a döntést, hogy a demokrácia és az emberi jogok új európai eszköze (EIDHR) keretében e központoknak nyújtott finanszírozást fokozatosan meg fogják szüntetni; felszólítja a Bizottságot, hogy biztosítsa, hogy e központok finanszírozása csorbítatlanul folytatódjon, és ne kerüljön egyedül a tagállamok kezébe;

56. felkéri a Bizottságot, hogy tegye közzé a regionális védelmi programok külső értékelését és kezdeményezzen vitát arról, hogy e programokat folytatni kell-e;

57. a KKBP/KBVP missziói kapcsán úgy véli, hogy – miként azt az alelnök/főképviseelő asszony is hangsúlyozta – a biztonsági és stabilitási stratégiákat eseti fejlesztéstámogatással és emberi jogi stratégiákkal kellene kiegészíteni annak érdekében, hogy hosszú távon fel lehessen számolni a biztonság és a stabilitás hiányának alapvető kiváltó okait; ezzel összefüggésben hangsúlyozza, hogy egy ilyen átfogó megközelítéshez nem csupán a külügyi szolgálatról remélt jobb koordinációra van szükség, hanem az ilyen támogatási stratégiákra elkülönített további költségvetési forrásokra is;

58. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást az Európai Tanács elnökének, az Európai Unió Tanácsa elnökségének, a Bizottság elnökének, a Bizottság alelnökének/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviseelőjének, az EBB-nek, az EU-tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, a tagjelölt országok kormányainak és parlamentjeinek, az EURONEST- és EUROMED-államok kormányainak és parlamentjeinek, az Amerikai Egyesült Államok külügyminisztériumának, az Európai Újjáépítési és Fejlesztési Banknak, a Világbanknak, a Nemzetközi Valutaalapnak, az Afrikai Uniónak, a Pán-afrikai Parlamentnek, a Nemzetközi Migrációs Szervezetnek és ENSZ Menekültügyi Főbiztosságának.

A nők mezőgazdaságban és a vidéki területeken

P7_TA(2011)0122

Az Európai Parlament 2011. április 5-i állásfoglalása a nők mezőgazdaságban és a vidéki területeken betöltött szerepéről (2010/2054(INI))

(2012/C 296 E/02)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unióról szóló szerződésre, és különösen annak 2. és 3. cikkére, valamint az Európai Unió működéséről szóló szerződésre, és különösen annak 8., 153. és 157. cikkére,
- tekintettel a vidékfejlesztésre vonatkozó közösségi stratégiai iránymutatásokról szóló, 2006. február 20-i 2006/144/EK tanácsi határozatra (2007–2013 közötti programozási időszak) ⁽¹⁾,
- tekintettel az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból (EMVA) nyújtandó vidékfejlesztési támogatásról szóló, 2005. szeptember 20-i 1698/2005/EK tanácsi rendeletre ⁽²⁾,
- tekintettel az Európai Unió vidéki területein a nők helyzetéről szóló, 2008. március 12-i állásfoglalására ⁽³⁾,
- tekintettel „A nők szerepe a vidék fenntartható fejlesztésében” témájú, 2010. április 27–29 között Cáceresben, az EU spanyol elnökségének kezdeményezésére rendezett szeminárium következtetéseire ⁽⁴⁾,

⁽¹⁾ HL L 55., 2006.2.25., 20. o.

⁽²⁾ HL L 277., 2005.10.21., 1. o.

⁽³⁾ HL C 66 E, 2009.3.20., 23. o.

⁽⁴⁾ Tanácsi dokumentum: 09184/2010.